

[Axel Dam.]

begrundes paa en Indsats af Arbejde, det er det, der ligger bagved hele vor Politik. Jeg tør ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en teoretisk Drøftelse af Ejendomsretten, jeg skal kun pege paa, at den højtærede Statsminister saa Kilden til alle Ulykker i, hvad han kaldte Privatejendomsretten, han mente naturligvis dermed en speciel Form: Produktionsmidlerne. Det konservative Folkeparti plejer at ynde at optræde som Ejendomsrettens Værner og Forsvarer, uden at det dog er muligt at faa dette Parti til at gøre Rede for, hvad det er for en Ejendomsret, det vil værne om. Grundlovens Paragraf om Ejendomsrettens Ukrænkelighed trænger sikkert, baade for Befolkningens og for Politikernes Skyld, til en Fortolkning, som vi alle kan blive enige om, men det tør man jo ikke komme ind paa her. I Princippet er vi glade ved det foreliggende Lovforslag, og jeg vil gerne til det, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde om Statens privilegerede Forordninger, nævne et parallelt Tilfælde. Naar der er Tale om Udpantning af Skat, ikke blot Skyld eller Skat i fast Ejendom, men almindelige Skatter, saa har Statsmagten, Kommunerne, Ret til at gaa mere grusomt frem, end det er tilladt private Kreditorer at gøre, med Hensyn til den Værdi, man maa beholde efter Pantsætningen, jeg tror, det er saadan noget som 800 Kr. En af mine Meningsfæller har rettet en Henvendelse til mig om, at jeg skulde forelægge i Rigsdagen et Lovforslag, som vel maatte lyde: Forslag til Lov om Værn mod Skatteplyndring, men jeg antager, det alene paa Grund af Navnet vilde blive stoppet af Formanden. Jeg agter ikke at gøre noget saadant, men man har selvfølgelig Lov til at henstille til den højtærede Justitsminister, om der ikke paa dette Punkt var Grund til at gøre en Ændring i Loven, saaledes at det offentlige ikke gik grusommere frem mod ulykkelige Debitorer, end private faar Lov til at gøre.

Efter vort Syn paa Ejendomsretten maa vi have Lov til at mene, at mange af de Love, der vedtages her paa Rigsdagen, er en Krænkelser af Ejendomsretten, selv om vi ikke maa bruge saadanne Betegnelser for det, som man maa, naar den ene Privatmand krænker den andens Privatejendom. Det skal jeg altsaa afholde mig fra og slutte med, at vi med Glæde ser paa Princippet i dette Lovforslag. Hvad der maatte være at rette af Enkeltheder, er vi ikke i Stand til at sige og faar vi heller ingen Indfly-

delse paa, men jeg har Lyst til at udtale min Tilslutning til Forslaget og ønske det hurtig og velvillig Fremme.

Justitsministeren (Zahle): Den Forhandling, som her er ført angaaende dette lille Lovforslag, jeg har haft den Ære at fremsætte, har glædet mig ganske overordentlig. Det humane Syn, som har præget alle Talere, den ubetingede Anerkendelse af, at Arbejdslønnen absolut bør sikres, saaledes at den, der intet andet har at leve af end sine Hænders Arbejde, ikke paa Grund af hans Husbonds eller Arbejdsgivers Insolvens skal miste det Vederlag, som er saa nødvendigt for ham for at opretholde hans og hans Families Livsførelse, at det er noget, der ubetinget skal gennemføres, har alle Talere været enige om. Saadan har Standpunkterne jo desværre ikke altid været i den danske Rigsdag, men jeg glæder mig i høj Grad over, at vi nu er naaet saa vidt.

Til det ærede Medlem Hr. Levinsen skal jeg sige, at det er jo meget rigtigt, naar han paaviser, at der er en Begrænsning i det foreliggende Lovforslag, som man naturligvis godt kunde ønske at komme bort fra, og hvis det kan lykkes gennem en Udvalgsbehandling, saa skal det kun glæde mig. Hvis det ikke lykkes, skal jeg gerne tage et Arbejde op paa at forelægge et Grundlag til Drøftelse af Sagen ogsaa videre ud. Det Udgangspunkt, som er blevet taget ved dette Lovforslags Udarbejdelse, er Bestemmelsen i § 9 i Medhjælperloven — hvis jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Kristen Amby maa sige Tyendet og Tyendeloven, vil jeg gerne det, for de Ord er jo nok afskaffet saadan set i Lovsproget, men man forstaar ligesom bedre, hvad det drejer sig om, naar man bruger de Ord, saa naar det ærede Medlem Hr. Kristen Amby med fuld Ret fik Lov til at sige saadan, saa vil jeg ogsaa gerne sige det, for saa er det tydeligere og klarere, hvad man egentlig mener —, hvor man har dette Forhold, at Tyendet skal lade henstaa hos Husbonden, naar det er fæstet halvaarsvis, 2 Maaneders Løn. Det er altsaa en af Loven paatvungen Kreditgivning fra Arbejderens Side overfor Husbonden. Det, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa — og det vil maaske hjælpe til, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby vil se, at dette Lovforslag er saa klart, som man kan vente, et Forslag skal være, naar det er udarbejdet af Justitsministeriets udmærkede og indsigtfulde Embedsmænd —, er at afhjælpe de skadelige Følger, som denne Bestemmelse kunde have for